

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ВЕЧЕР (ЦИГУЛКАТА ШЕПНЕ
И СТЕНЕ УМОРЕНО...)**

chitanka.info

*Цигулката шепне и стене уморено,
дайрето сребристо звъни,
а в хор на естрадата пеят присторено
напудрени блудни жени.*

*Със стъклени погледи стари пияници
изпразват стакан след стакан,
задрямали сякаш над сетните страници
на своя печален роман.*

*А юноша бледен въздиша там в ъгъла
и свива с закана юмрук:
„Ах, винаги, друже мой, тя ме е лъгала
и ето — днес срещнах я с друг!*

*А тъй я обичах!... Но мрат обездомени
последните бледи звезди
и хищно пълчище от кървави спомени
над мене безмилостно бди.“*

*И вдига той чашата в болка безименна,
с премрежени морни очи,
и глухо сред залата плътно задимена
откъсната нота звучи.*

*Но старият келнер пристъпя сред синкави
кълбета и лентички дим:
„Вземете! За вас е цикламата, Тинка ви
изпраща цветеца любим!“*

*За миг към естрадата кимват те двамата,
изпращат ѝ поздрав с очи,
но пада на пода безшумно цикламата
сред сноп бледожълти лъчи...*

*И ето цигулката шепне уморено,
дайрето печално звъни,
а там на естрадата пеят присторено
напудрени блудни жени.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.